

№ 9 (631)
Жовтень 2004 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті <http://www.vstu.edu.ua>

- ❖ **Порівняймо НТУУ «КПІ» та ВНТУ (стор. 5—6).**
- ❖ **У Китаї біг-борди і веб-сайти рекламиують ВНТУ (стор. 10—11).**
- ❖ **Англійська від Корпусу Миру (стор. 12).**
- ❖ **Щасливий Фелікс (стор. 14—15).**
- ❖ **Кіндер-сюрприз до Дня університету (стор. 19).**

Візити

КАРСТОВІ ПЕЧЕРИ ПЕРЕТВОРИТИ НА ПІДЗЕМНІ ВІТРЯКИ

запропонувала аспірантка ВНТУ. Це допоможе розв'язати цілий клубок проблем, викликаних пуском нових блоків на ХАЕС і РАЕС.

1 жовтня на Вінниччині з робочим візитом перевіряв прем'єр-міністр України Віктор Янукович. Візит до області він розпочав із зустрічі з професорсько-викладацьким складом і студентами нашого Вінницького національного технічного університету.

Навчального закладу, завдяки якому нині Вінниця знову вважається столицею України — столицею студентського програмування. Саме у ВНТУ уже четвертий рік поспіль проводиться чвертьфінал першості світу з програмування, а до збірної України, яка у Бухаресті виборює право взяти участь у фіналі, звичко входять студенти ВНТУ.

Навчального закладу, котрий ось уже 10 років є єдиним університетом України, що прийнятий до Міжнародної асоціації винахідників (IFI), штаб-квартира якої у Женеві (Швейцарія).

Навчального закладу, що має єдиний в Україні Інститут інтеграції навчання з виробництвом — на перших двох курсах наші студенти отримують адекватні майбутнім інженерним робітничі професії. І вчаться не звичних два семестри, а три триместри, один з яких обов'язково практичний.

Навчального закладу, котрий визнаний в Гарварді — відтепер дипломи ВНТУ визнаються в усіх країнах світу без додаткової ностирифікації.

— Відвідини керівника уряду — знакова подія в житті будь-якого ВНЗ, — говорить ректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор, академік Академії педагогічних наук України, заслужений діяч науки і техніки України **Борис Мокін**. — Для нас цей візит особливий ще й тому, що нині відзначаємо 44-ту річницю з часу заснування нашого ВНЗ, 30-ліття його самостійності, десятиліття університету і першу річницю в статусі національного.

— Студенти Вінницького національного технічного університету раді вітати Вас у наших стінах і горді від того, що Ви до нас приїхали, адже цей візит є свідченням і нашої значимості, оскільки розуміємо, що керівник Уряду не стане витрачати час на відвідини другорядних організацій і неавторитетних колективів, — зауважив, звертаючись до високого гостя **п'ятყорсник нашого університету, член Студентської Ради при президенті України Валентин Грабко**. — Наш університет у Брюсселі на конкурсі проектів за програмою Tempus-Tacis нинішнього року виборов право розробляти проект з розвитку студентського самоврядування. Основними нашими партнерами при реалізації цього проекту протягом двох років будуть Студентська Рада при президентові України, членом якої є і я, та Спілка студентів Англії і Північної Ірландії. Саме наші досягнення за останні 10 років в розвитку студентського самоврядування знайшли підтримку у британських студентів і покладені в осно-

ву проекту, що виграв конкурс.

І я запевняю Вас, велимишановний Вікторе Федоровичу, що ми не будемо хлопчиками для повчань у британців, а будемо рівноправними колегами, у яких є чому повчитись студентам із будь-якого університету будь-якої країни, особливо у сфері студентського самоврядування в студмістечку, де ми самі поселяємо, самі спілкуємо за порядком, самі виселяємо тих, хто намагається цей порядок порушувати, і самі ремонтуємо, створюючи студентські ремонтні бригади, робота в яких організовується у зручний для студентів час і дозволяє заробити додаткові до стипендії кошти та закріпити на практиці отримані на лекціях теоретичні знання.

Організація дозвілля студентів теж забезпечується у нашому університеті органами студентського самоврядування, як і організація потужних студентських загонів, котрі влітку приходять на допомогу на платній основі багатьом сільськогосподарським та будівельним підприємствам.

Органи студентського самоврядування нашого університету пишаються також і тим, що досягли такого рівня співпраці з адміністрацією, який дозволяє розв'язувати питання заміни в потоках викладачів, котрі ведуть себе стосовно студентів некоректно або зверхнью.

Саме студентське самоврядування є, на наш погляд, першим кроком в напрямку побудови громадянського суспільства в Україні.

Нова модель економічного розвитку, стан справ в енергетиці України, наукові розробки — це стало темою розмови прем'єр-міністра з університетською аудиторією. Зокрема **аспірантка ВНТУ Наталя Остра** запропонувала ідею, яка дає змогу вирішити ряд проблем у вітчизняній електроенергетиці:

— Як молодий науковець, що досліджує проблеми електроенергетики, я хочу запропонувати Вашій увазі ідею, реалізація якої може розв'язати цілий клубок проблем, викликаних пуском нових блоків на Хмельницькій і Рівненській атомних електростанціях. Маються на увазі проблеми відбору і використання електроенергії, виробленої на цих електростанціях, обтяжені необхідністю роботи атомних електростанцій постійно в базовому режимі і відсутністю потреби такої кількості електроенергії в нічні години, а також відсутністю вільної ніші для нас на західному ринку електроенергії.

Звичайно, якби уже працювала Дністровська гідроакумулююча електростанція, то всі проблеми звелися б лише до побудови двох додаткових системних ліній електропередачі між Рівненською та Хмельницькою АЕС з одного боку і Дністровською ГАЕС з другого. Але стан справ на Дністровській ГАЕС і специфіка її добудови такі, що її навряд чи вдастся добудувати раніше ніж за 5-7 років. А нові енергоблоки на Рівненській та Хмельницькій АЕС можуть бути введеними в базовий режим уже до середини наступного року.

Тож, я пропоную використати самою природою створені у Рівненській, Хмельницькій та Тернопільській областях карстові печери, довжина яких сягає в деяких районах цих областей кількох десятків кілометрів при висоті і ширині до 20 метрів, для створення на їхніх входах повітряних акумулюючих електростанцій. Таких собі підземних вітряків, принцип роботи яких полягає в тому, що коли вночі в електричних мережах є надлишок електроенергії, то вони працюють як електричні пневмокомпресори, що закачують повітря у печери. А коли вдень в електричних мережах електроенергії недостатньо для забезпечення нею усіх споживачів, то ці агрегати працюють як електричні турбогенератори, на лопатки яких поступає стиснене повітря із печер.

А науковці і професори нашого університету можуть допомогти і в проектуванні таких повітряних акумулюючих електростанцій, і в забезпеченні підготовки інженерів для їх експлуатації.

Прем'єр-міністр на зустрічі з викладачами і студентами ВНТУ заявив, що уже розпочато роботу над новою

перспективною моделлю економічного розвитку України, яка передбачатиме принципово нові підходи до розвитку економіки. А національною ідеєю має стати саме економічний розвиток, сказав Віктор Янукович. І додав, що нова система базуватиметься на тих науково-практичних механізмах, які були розроблені ще під час його роботи головою Донецької облдержадміністрації і які він апробував на прем'єрській посаді. На переконання прем'єра Донецька область може бути показовою у цьому плані і тому, що там мешкає 10% населення України і виробляється чверть ВВП. Наголосив на активнішому впровадженні в практику наукових досягнень, доповів про те, що вдалося зробити нині діючому Уряду. Приміром, видатки на освіту у 2002 році склали 12,3 млрд. грн. — цього року вони збільшені втричі.

А на згадку про відвідини нашого університету прем'єр-міністр України Віктор Янукович отримав пам'ятну медаль ВНТУ і набір проспектів та книг про наш навчальний заклад.

**з врученням Почесної грамоти
Вінницької обласної державної
адміністрації**

**«За досягнення у винахідницькій
роботі» завідувача кафедри
радіотехніки нашого універси-
тету, доктора технічних наук,
професора**

**ОЛЕКСАНДРА ВОЛОДИМИРОВИЧА
ОСАДЧУКА**

**з врученням Почесної грамоти
Вінницької міської ради**

**«За досягнення у винахідницькій
роботі» директора загально-
університетського центру
комп'ютерних технологій,
кандидата технічних наук,
доцента**

**АНАТОЛІЯ ЯРОСЛАВОВИЧА
КУЛИКА.**

Семінар для математиків

24 вересня у нашому ВНТУ відбулось перше засідання нового наукового семінару **Математичні методи системного аналізу**.

Вів семінар випускник нашого ВНЗ – один з найкращих математиків Європи, начальник відділу науково-навчального комплексу Інституту прикладного системного аналізу Національної Академії наук України, доктор фізико-математичних наук, професор, член-кореспондент НАНУ Валерій Сергійович Мельник. У засіданні активну участь взяли викладачі кафедри вищої математики та кафедри прикладної математики нашого університету. До участі запросили також і студентів та магістрів, які цікавляться математичними проблемами, викладачів з інших ВНЗ Вінниці. Семінар пройшов на високому науковому рівні.

Віднині семінар проводитиметься щомісяця. На сайті Інституту магістратури, аспірантури і докторантury ВНТУ (<http://inmad.vstu.vinnica.ua>) буде його Web-сторінка, де оголошуватиметься тематика наступних засідань. У ВНТУ також спільно з Інститутом математики НАНУ видаватиметься науковий журнал з фізико-математичних наук, який буде занесено у Перелік ВАК України. Головним редактором журналу буде академік Самойленко – директор Інституту математики. Заступниками головного редактора – ректор нашого університету, академік АПНУ Борис Мокін та член-кореспондент НАНУ Валерій Мельник.

У засіданнях семінару завжди братимуть участь відомі в Україні та світі математики. Планується, що надалі робота засідань будуватиметься так: спочатку хтось із відомих українських математиків виступає з доповіддю про актуальну проблему цієї науки. А потім хтось із викладачів чи студентів ВНТУ, що займається дослідженнями у галузі математики, розповідає про свої наробки в улюблений науці.

Події услід

**Кращі з кращих
магістри ВНТУ**

РОБОТА ТВОРИТЬ СВЯТА

5 жовтня ВНТУ відзначав традиційний День університету. Але водночас він був і незвичайним — святкували 44-річницю з часу заснування нашого ВНЗ, 30-ліття його самостійності, десятиліття університету і першу його річницю в статусі національного. І хоч як і слід у свято занять не було, але аудиторії не пустували.

Зазвичай до многотрудної праці здобуття знань студенти приступають о 8-15. Урочистості ж почали трішки пізніше — о 9-й. Дівчата мали час ретельніше причепуритись, аби бути ще чарівнішими. А хлопці не втратили шансу додивитись останній найсолідніший ранковий сон.

Того дня в університеті зустрічали чимало гостей. Тих, хто колись закінчив наш навчальний заклад, а тепер сягнув висот у професійній кар'єрі. Тих, хто своєю фаховою діяльністю є близьким до нашого ВНЗ і нинішніх наших студентів сприймає як майбутніх колег. Отож, в День університету не викладачі читали лекції і проводили практичні заняття, а гости. Вони розповідали про себе, ділились досвідом, детально розказували які вимоги ставить їх підприємство до своїх потенційних працівників. Відбувались зустрічі, дискусії, обговорення, презентації в інститутах, на факультетах та кафедрах.

День університету — свято патріотичного ставлення до університету, свято творчих зв'язків університету з іншими закладами міста, області, держави, поєднання усіх в одному університетському просторі.

День університету — це свято спілкування, усвідомлення значення наших спільніх здобутків. І день єдинання усіх, хто відчуває себе причетним до університетської спільноти.

Зранку розпочався спортивний фестиваль. У його програмі змагання з легкої атлетики, футболу, шахів. А у Центрі культурології і виховання студентів проводився фестиваль творчий, що мав назву «Камера + римі».

Отож, саме в «Камері + римі» відбулась презентація фільмів: «Яків Гальчевський» і «Стихія вогню». Автор першого — доцент кафедри культурології, мистецтва та дизайну ВНТУ, тележурналіст Леонід Філонов. Автор

другого — студент групи 2ІС-04 Євген Михалевський. У тій таки ж «Камері + римі» творча група радіопрограми «Шевченко: ключ до вічності», відзначеної дипломом Всеукраїнського конкурсу «Калинові острови», розповідала про свою роботу. Цікаво, що до складу цього творчого колективу, який очолив доцент кафедри КМД, член Національної Спілки письменників України **Михаїло Стрельбицький**, увійшли й студенти нашого університету. Приміром, **Сергій Білохатнюк** (окрім поетичного хисту має чудовий дикторський голос). Українською мовою про своє сприйняття Шевченка у передачі розповідали і мовою оригіналу поезії великого Кобзаря читали студенти-камерунці, що навчаються у нашему ВНТУ. Тут же на фестивалі обговорювали і радіопередачу «Кафедра культури».

У художньому музеї університету відбувались зустрічі з вінницькими художниками, майстрами народного мистецтва. Приміром, у ЦКІВС практичне заняття проводила член Національної спілки художників України **Надія Багнюк**. Надія Михайлівна ознайомлювала з технікою акварелі. Про петриківський розпис розповідали слухачі підготовчого відділення нашого університету сестри **Юлія та Вікторія Вишнівські**.

А в актовій залі на загальноуніверситетських урочистостях вітали тих, хто примножує славу університету, хто вніс найвагоміший вклад у розвиток нашого навчального закладу впродовж попереднього навчального року. Оскільки співпало кілька ювілейних дат, **ректор університету, доктор технічних наук, професор, академік Академії педагогічних наук України, заслужений діяч науки і техніки України Борис Мокін** порівняв діяльність ВНТУ з найбільшим технічним ВНЗ держави Національним технічним університетом України «Київський політехнічний інститут». Маючи однакове співвідношення викладачів і студентів, ВНТУ не лише є рівним НТУУ «КПІ» за деякими відносними показниками, а за більшістю має значно кращі результати. Нині ми дещо відстаемо від «КПІ» лише за обсягом науково-дослідних робіт та за кількістю іноземних студентів. Але і тут є реальні перспективи виправити ситуацію на свою користь.

2 жовтня делегація ВНТУ повернулась з Китаю, де з

Директор Інституту ITKI, доктор технічних наук, професор Олексій Азаров одягає конфедератку кращому магістру ВНТУ Павлові Коржику – неодноразовому учаснику і переможцю всеукраїнських і міжнародних олімпіад з програмування, абсолютному чемпіону області з бадмінтону

З Днем університету піснею вітає «Міс ВДТУ-2002» Оленка Пігуль – магістрантка Інституту менеджменту

кількома тамтешніми університетами підписала угоду про підготовку фахівців для їх країни. Отож, до Вінниці навчаться інженерних спеціальностей уже приїхало 8 китайців. Наступного року їх навчатиметься у ВНТУ вже близько 200. Надходження до каси університету дадуть матеріальне підґрунтя значно пожвавити наукові дослідження.

Хоча китайські студенти надзвичайно скрупульозно, навіть самовіддано ставляться до навчання, все ж не виключено, що хтось із них все ж знайде час взяти участь у одній із найулюбленіших забав студентів ВНТУ – конкурсі «Містер Шарм». Відбувається це дотепне, творче дійство зазвичай саме у День університету. Нинішнього 5 жовтня за цей престижний титул змага-

лись шестеро юнаків. Ой, не просто було журі визначити, хто ж то з них «Містер Шарм-2004»! Кожен з конкурсантів викликав повагу і захоплення своєю інтелігентністю, обізнаністю, почуттям гумору, творчими здібностями. Все ж титул «Містер Шарм-2004» відтепер і назавжди належить **п'ятикурснику Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Феліксу Волкову**.

Після конкурсу студенти розважались на дискотеках, які цього святкового дня були в усіх університетських клубах.

А тепер знову будні. Щоденна робота, яка і творить славу університету. Яка творить свята.

Від першої особи

14 вересня в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут» відбулися вибори ректора. На новий 7-річний термін обрано на цю посаду нинішнього ректора НТУУ «КПІ» Михайла Захаровича Згурівського, доктора технічних наук, професора, академіка НАНУ та АПНУ, засłużеного діяча науки і техніки України, лауреата Державних премій в галузі науки і техніки УРСР та України, кавалера орденів «За заслуги» 3-го та 2-го ступеню. З 1994 по 1999 рік Михайло Захарович суміщав посаду ректора з посадою міністра освіти України.

23 вересня газета «Київський політехнік» опублікувала доповідь Михайла Згурівського, з якою він виступив на конференції трудового колективу 14 вересня під час виборів ректора НТУУ «КПІ».

Я з цікавістю і задоволенням ознайомився з текстом цієї змістової доповіді, що дало мені можливість не лише оцінити досягнення НТУУ «КПІ», але і порівняти результати діяльності нашого університету з результатами київських політехніків.

Почну порівняння з визначення базового співвідношення. Очевидно, що в якості такого доцільно взяти відношення загальної кількості сту-

ПОРІВНЯННЯ

дентів, що навчаються сьогодні у НТУУ «КПІ» (41,7 тисяч), до загальної кількості студентів, що навчаються сьогодні у ВНТУ (7,2 тисячі). Легко бачити, що це відношення дорівнює 5,8.

Алгоритм порівняння інших показників наших двох університетів побудуємо так: числове значення кожного показника діяльності НТУУ «КПІ» будемо ділити на числове значення відповідного показника діяльності ВНТУ, а отриманий результат ділітимемо на базове співвідношення 5,8. Якщо в результаті цих дій отримаємо число із проміжку (0,9—1,1), то вважатимемо, що ефективність діяльності обох університетів за показником, що розглядається, приблизно однакова. Якщо ж отримаємо число менше 0,9, то ефективність діяльності ВНТУ за цим показником є вищою ефективності діяльності НТУУ «КПІ». І навпаки, якщо отримаємо число більше 1,1, то ефективність діяльності НТУУ «КПІ» за цим показником є вищою ефективності діяльності ВНТУ.

В НТУУ «КПІ» працює 8 тисяч співробітників і викладачів, у ВНТУ їх 1420. Поділивши ці числа, маємо 5,63. Розділивши 5,63 на 5,8, отримаємо 0,97,

тобто, число, близьке до одиниці. Це означає, що відносна кількість викладачів та співробітників в перерахунку на, скажімо, 100 чи 1000 студентів, в обох університетах приблизно однакова.

В НТУУ «КПІ» студенти навчаються за 117 спеціальностями, у ВНТУ за 31. Поділивши ці числа, маємо 3,77. Розділивши 3,77 на 5,8, отримаємо 0,65. Це означає, що у ВНТУ в середньому на кожній спеціальності навчається менше студентів ніж в НТУУ «КПІ», що ставить нас у комфортніші умови при розв'язанні задачі розподілу молодих спеціалістів.

В НТУУ «КПІ» держбюджетне замовлення на спеціалістів при прийомі на 1-й курс складає 5047, у ВНТУ — 820. Поділивши ці числа, маємо 6,15. Розділивши 6,15 на 5,8, отримаємо 1,06. Це означає, що у відносних одиницях державне замовлення на підготовку спеціалістів обидва університети мають приблизно однакове.

В НТУУ «КПІ» на перший курс цього року прийнято 1300 контрактників, у ВНТУ — 750. Поділивши ці числа, маємо 1,73. Розділивши 1,73 на 5,8, отримаємо 0,3. Це означає, що відносна кількість контрактників на 1-му курсі у ВНТУ стосовно НТУУ «КПІ» є втричі більшою, що не дивно, оскільки у Києві вибір університетів, куди контрактник може віднести свої гроші, є суттєво більшим ніж у Вінниці.

В НТУУ «КПІ» навчається 1500 іноземних студентів і аспірантів, у ВНТУ — 95. Поділивши ці числа, маємо 15,79. Розділивши 15,79 на 5,8, отримаємо 2,72. Це означає, що у відносних одиницях в НТУУ «КПІ» майже втричі більше іноземних студентів та аспірантів ніж у ВНТУ.

В НТУУ «КПІ» здійснюється прийом до аспірантури за 79 науковими спеціальностями, у ВНТУ — за 21-ю. Поділивши ці числа, маємо 3,76. Розділивши 3,76 на 5,8, отримаємо 0,65. Це означає, що у відносних одиницях в перерахунку на однаково кількість студентів НТУУ «КПІ» має приблизно на третину менше місць в аспірантурі, ніж ВНТУ.

В НТУУ «КПІ» щороку захищають кандидатські дисертації 60-65 осіб (візьмемо для однозначності 64), у ВНТУ — 20. Поділивши ці числа, маємо 3,2. Розділивши 3,2 на 5,8, отримаємо 0,55. Це означає, що ефективність підготовки кандидатів наук у ВНТУ є майже удвічі вищою ніж в НТУУ «КПІ».

В НТУУ «КПІ» щороку захищають докторські дисертації 12-16 осіб (візьмемо для однозначності 15), у ВНТУ — 3. Поділивши ці числа, маємо 5. Розділивши 5 на 5,8, отримаємо 0,86. Це означає, що ефективність підготовки докторів наук у ВНТУ є приблизно на 15% вищою, ніж в НТУУ «КПІ».

В НТУУ «КПІ» діє 18 спеціалізованих вчених рад по захисту кандидатських та докторських дисертацій, у ВНТУ — 5. Поділивши ці числа, маємо 3,6. Розділивши 3,6 на 5,8, отримаємо 0,62. Це означає, що у відносних одиницях в перерахунку на однакову кількість студентів НТУУ «КПІ» має приблизно на третину менше спеціалізованих вчених рад, ніж ВНТУ.

НТУУ «КПІ» підписав 91 угоду про наукову співпрацю з університетами інших країн, ВНТУ — 17. Поділивши ці числа, маємо 5,35. Розділивши 5,35 на 5,8, отримаємо 0,92. Це означає, що у відносних одиницях рівень міжнародних зв'язків обох університетів є приблизно однаковим.

Річний обсяг оплачуваних науково-дослідних робіт в НТУУ «КПІ» складає 18 мільйонів гривень, причому більше двох третин за держзамовленням з фінансуванням із державного бюджету, у ВНТУ — 1,5 мільйона, причому лише одна третина за держзамовленням. Поділивши ці числа, маємо 12. Розділивши 12 на 5,8, отримаємо 2,07. Це означає, що у відносних одиницях обсяг виконуваних НДР в НТУУ «КПІ» є вдвічі більшим, ніж у ВНТУ. Але, одночасно, якщо зважити на те, що відносна кількість захищених кандидатських та докторських дисертацій в НТУУ «КПІ» є меншою, ніж у ВНТУ, а в основному для підготовки наукових кадрів і виділяються гроші на науку з державного бюджету, то це вказує на суттєво нижчу ефективність використання виділених на науку із бюджету коштів в НТУУ «КПІ» у порівнянні з ВНТУ.

Порівнюючи НТУУ «КПІ» з ВНТУ у відносних одиницях, легко бачити, що по переважній більшості показників діяльності наш університет функціонує ефективніше. Це підсилюється ще й тим, що у нас студенти мають право на вільне відвідування лекцій, чим їм забезпечується можливість паралельно з навчанням в університеті легально працювати у якісь фірмі, чого немає в НТУУ «КПІ»; тим, що наші студенти на первих двох курсах паралельно отримують ще й ліцензовані робітничі професії, адаптовані до майбутніх інженерних, знання та навички за якими надалі поглинюють під час робочих триместрів, що підсилює суттєво їх практичну підготовку, чого немає в НТУУ «КПІ»; та тим, що в жодного нашого студента, який навчається лише за однією спеціальністю, в жодний із днів тижня немає більше шести академічних годин аудиторних занять і «вікон» між ними, що дає можливість у другій половині дня виділити достатньо часу і на самостійну навчальну роботу, і на науково-дослідницьку діяльність, і на спорт, і на культурно-масові та профспілкові заходи, і на дозвілля, чого немає в НТУУ «КПІ».

Звичайно, у зв'язку з тим, що Указом Президента України Леоніда Кучми від 30 серпня 2004 року НТУУ «КПІ» надано автономію зі збільшеним фінансуванням окремим рядком у Державному бюджеті країни з правом створення технополісу, можна очікувати, що уже в найближчі роки НТУУ «КПІ» не лише назドожене ВНТУ за всіма основними показниками діяльності, а за деякими із них і випередить. Але це киянам буде зробити не так уже і просто, оскільки і ми, хоч і не маємо автономії і окремого рядка в Держбюджеті України, на місці стояти теж не будемо і на нинішніх значеннях показників не зупинятимемось.

**Борис Мокін, ректор ВНТУ,
доктор технічних наук, професор, академік АПНУ,
заслужений діяч науки і техніки України**

З успішним захистом докторської дисертації вітали завідувача кафедри технологій підвищення зносостійкості Валерія Савуляка, першого проректора ВНТУ, завідувача кафедри електромеханічних систем автоматизації Володимира Грабка, завідувача кафедри захисту інформації Володимира Лужецького.

Приємно зауважити, що з часу набуття нашим ВНЗ статусу університету (20 квітня 1994 року) у нашому ВНТУ захищена 31 докторська дисертація. А кандидатських – 202. Це один з найкращих показників серед навчальних закладів МОН України. Приміром, ефективність підготовки докторів наук у ВНТУ є приблизно на 15% вищою, ніж в НТУУ «КПІ».

Перед самісінським Днем університету захистили кандидатські дисертації Андрій Яровий, Андрій Коожем'яко та Олександр Архипчук. Вітаємо! І дякуємо за чудовий подарунок до свята рідному ВНЗ!

Вітаємо!

Міністерством освіти і науки України схвалено підсумки Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування, яка проводилась у нашему ВНТУ. Дипломом першого ступеню нагороджено команду НТУУ «КПІ». Дипломом другого ступеню – студентів нашого університету: Дмитра Коржика, Павла Коржика та Дмитра Білоуса. Дипломом третього ступеню – команду ДонНТУ.

Заочочувальні дипломи отримали команди, які показали четвертий результат. Це студенти Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Запорізького національного технічного університету, Одеського національного університету імені Мечникова та нашого Вінницького національного технічного університету (Юрій Коновалюк, Богдан Власюк, Дмитро Заразенко).

За високу організацію та проведення олімпіади оголошено подяку ректору ВНТУ Борису Мокіну. А за плідну роботу з обдарованою студентською молоддю та вагомий внесок в організацію та проведення олімпіади **знаком «Відмінник освіти України» нагороджено завідувача кафедри інтелектуальних систем, доктора технічних наук, професора Сергія Юхимчука, Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України – кандидата технічних наук, доцента нашого університету Дениса Котельникова.**

Конференція

ЛЮДЯНІСТЬ ОСВІТИ

Два блакитно-жовті прапори двох країн впродовж тижня майоріли на флагштоках нашого університету. Прапор України і прапор Швеції. Свій виступ на пленарному засіданні, яким відкривалась міжнародна науково-практична конференція «Гуманізм і освіта», керівник швецької делегації Маргаретта Аттіс Сольман розпочала, відмовившись від послуг перекладача. Пані Маргаретта говорила українською.

— Бути запрошеними до участі у конференції — це для нас велика честь. Я рада виголосити свою доповідь на пленарному засіданні.

— Університет Євле і Вінницький національний технічний університет уже кілька років мають плідну співпрацю, — продовжує пані Маргаретта англійською. — Я не випадково одяглась у національні кольори наших країн — жовтий та голубий. Адже такі тісні зв'язки між нашими країнами не тільки сьогодні. Згадаймо про старі часи варязькі, часи вікінгів. Інгігерда — дочка швецького короля Олафа Штетконунга стала дружиною Ярослава Мудрого — сина Володимира Великого. Інгірд в хрещенні отримала ім'я Ірина. Ярослав та Ірина побудували у візантійському стилі велике місто Київ. З їх ініціативи зведено Софійський собор. Вони були дуже активними у розвитку освіти у Київській Русі.

ВПЕРШЕ В УКРАЇНІ

концепція гуманізації і гуманітаризації вищої технічної освіти запроваджена саме у Вінницькому національному технічному університеті. Ще в 1990 році. Автором ідеї і головним її реалізатором є проректор ВНТУ з виховної роботи та наукової роботи в галузі гуманітарних наук, завідувач кафедри культурології, мистецтва і дизайну, голова Ради з виховної роботи ВНТУ, професор Тамара Буяльська. З 1992-го один раз на два роки на базі ЦКіВС (а тепер на базі Інституту ГППВ) проводиться конференція «Гуманізм і освіта». Нині як і завжди головою оргкомітету та головою програмного комітету цього наукового зібрання була Тамара Болеславівна.

До початку роботи конференції видавництво ВНТУ «УНІВЕРСУМ-Вінниця» видрукувало двотомний збірник матеріалів, куди увійшло півтори сотні доповідей учасників цього наукового зібрання. А брали в ньому участь окрім сімох шведських науковців, учени з усіх регіонів нашої держави. Цікаво, що жоден вінницький ВНЗ теж не залишився байдужим до цієї актуальної освітнянської події.

— Однією з характерних ознак наших конференцій є та, що в їх роботі завжди беруть участь науковці фундаментально-природничих та технічних кафедр нашого університету. Світоглядна, культурологічна, психолого-педагогічна проблематика, яка була і залишається головною тенденцією осмислення соціальної дійсності у всіх її проявах і аспектах, поєднує у науково-дослідницькому просторі наших конференцій учених, педагогів різних поколінь і фахових спрямувань, — говорить професор Буяльська. — Ті проблеми, які були темами широких дискусій і обговорень на наших конференціях, не втратили своєї актуальності дотепер. Теорія та практика впровадження в життя концепції гуманізації освіти підтверджує — гуманітарна освіта має бути невід'ємною складовою навчально-виховного процесу у вищій школі, оскільки, ґрунтуючись на ідеях гуманізму як світогляді, визначає стиль життя, мислення, якість фахової підготовки. Цього року були деякі відмінності від звичного регламенту роботи конференції — вперше спланували роботу секцій так, що одночасно працювало лише дві-три секції. Це для того, аби кожен міг взяти участь у якомога більшій кількості секцій, які для нього є цікавими. Адже усі заявлені на нашій конференції секції між собою поєднані, одна одну збагачують.

Студентський аматорський концерт, на який запросили учасників конференції, також був частиною роботи. Він віддзеркалив ті гуманістичні тенденції, які притаманні саме нашему Вінницькому

Учасники конференції

національному технічному університету. Це була зможа побачити у реальній практиці освітянського життя ідеї, що закладені як теоретична засада багатьох наших конференцій «Гуманізм і освіта».

Гости нашого університету подивилися без перевіршенні унікально художні лабораторії Центру культурології і виховання студентів, які є навчальними при викладанні гуманітарних дисциплін культурологічного циклу. До речі, якраз напередодні конференції у ЦКІВС були відкриті дві нові художні експозиції — це 115-та і 116-та презентація художніх творів у нашему університеті.

— Працювала секція, яка проголошує пошуки нових технологій і методик при викладанні саме гуманітарних дисциплін, — продовжує розповідь Тамара Болеславівна. — Отож, гостей ми запросили на не зовсім традиційний захід як для наукової конференції — на заняття з культурологічного практикуму. Це наше ноу-хау. Подібні заняття в університетах України не проводяться. Схожі я бачила тільки в університеті Антверпена.

Шведи зауважили суттєву річ: ВНТУ продемонстрував не лише високий рівень теорії гуманізму в освіті, а й що головне — практичне його втілення.

— Я дуже вражена, насправді вражена, — ділиться думками, побувавши на культурологічному практикумі, пані Маргаретта. — Результати роботи професора Тамари Болеславівни Буяльської видно: це рівень культури студентів, їх вихованість. У нас такого виду заняття немає. І тому ми намагатимемось запровадити подібне, виходячи з вашого досвіду, у нас у Євле.

ПОБУВАЛИ В ЕДЕМІ, СПОСТЕРІГАЛИ ВІК

Чудові враження залишились у шведських гостей після відвідин Інституту АЕКСУ (директор професор Анатолій Васюра) та Інституту МТ (директор професор Юрій Буренников). Після виступів на пленарному засіданні начальника Центру дистанційної освіти ВНТУ, доцента кафедри моделювання та моніторингу складних систем Миррослава Боцули і директора Інституту МАД, доцента цієї ж кафедри Віталія Мокіна, які розповіли про нову версію відео-інтернетного комплексу та можливості його застосування у дистанційному навчанні, науковці з університету Євле попросили дозволу побувати в лабораторії і безпосередньо побачити ВІК у дії.

— Дуже багато спільногоміж нашими двома університетами. Ваші розробки надзвичайно високого рівня, — ділиться враженнями декан з дистанційної освіти університету міста Євле Бо Мальмштром. — Ми зацікавлені у майбутньому співробітництві з вашим навчальним закладом з дистанційної освіти. Я в Україні, тут, в університеті вдруге. Був цього року у травні — ми обговорювали спільній про-

ект за програмою TEMPUS-TACIS стосовно дистанційних технологій навчання. Сподіваюсь, надалі частіше відвідувати мемо один одного. Я радий бути у Вінниці. Конференція була дуже гарна. Ми брали участь у дискусіях з багатьох проблем широкого спектру. Про нас дуже турбувалися. Ми бачили багато прикладів високофахової роботи у вашому університеті. Хочу особливо відзначити студентський концерт і лекцію Тамари Болеславівни. Це було дуже ефектно. Я бачу в цьому велике майбутнє.

**На пленарному засіданні доповідь виголошує декан з дистанційної освіти університету міста Євле
Бо Мальмштром**

Інтерес проявили гості до екологічних розробок ВНТУ, до досліджень, які проводяться у ЕДЕМі — в науково-дослідній лабораторії «Екологічних досліджень та екологічного моніторингу» (науковий керівник лабораторії ректор ВНТУ, завідувач кафедри ММСС, доктор технічних наук, професор Борис Мокін; завідувач НДЛ ЕДЕМ, доцент кафедри ММСС Віталій Мокін).

«ПЕРШІ ПІДСУМКИ» АНГЛІЙСЬКОЮ

— Ми дуже щасливі. Отримали багато вражень і нових ідей та знань. Налагодили важливі контакти та знайшли нових друзів. Я хочу висловити наше захоплення професійною роботою ваших викладачів. Дуже дякуємо вам! Сподіваємося, що наша успішна співпраця триватиме також і в майбутньому. Я втре в цьому університеті. Видно, як університет успішно розвивається, його динамічний ріст. Хочу відзначити фаховість перекладачів, роль яких впродовж нашого візиту виконували ваші викладачі і студенти. Прекрасно володіють англійською і ті й інші!

Наступного дня після повернення шведської делегації додому ректор університету Євле пан Свенсон зібрал нараду, куди запросив усіх учасників конференції. Одразу після її завершення пані Маргаретта зателефонувала у ВНТУ і повідомила, що керівництвом університету Євле їх участя у вінницькій конференції «Гуманізм і освіта» оцінена високо. Вони отримали завдання і надалі співпрацювати з ВНТУ стосовно гуманізації освіти і розвитку дистанційної форми навчання.

Пан Свенсон зацікавився подарованою йому книгою ректора ВНТУ Бориса Мокіна «Перші підсумки» і попросив дозволу на її переклад англійською, аби з нею могли в бібліотеці університету Євле ознайомитись усі бажаючі.

— Зараз починаємо працювати на нову конференцію, яка відбудеться у 2006 році,каже Тамара Болеславівна. — Науковці університету Євле уже заявили про свою участь у ній.

Знай наших!

ДИПЛОМ З ВИСТАВКИ

За високі досягнення в розробці й упровадженні в навчальний процес нових педагогічних технологій наш університет нагороджений Дипломом виставки «Освіта України». Ректор ВНТУ Борис Мокін відзначений Почесною Грамотою Міністерства освіти і науки України.

36 по 9 жовтня у столичному Національному комплексі «Експоцентр України» проходила виставка-презентація «Освіта України». Організатор виставки — Міністерство освіти і науки України. А її учасники — вищі та середні заклади освіти різних форм власності, наукові установи АПНУ, МОН та інших відомств, управління освіти і науки обласних державних адміністрацій. Свої можливості рекламиували також підприємства та організації, які спеціалізуються на виконанні робіт та послуг для навчальних закладів. Усього у виставці взяли участь 105 установ, організацій та підприємств. В експозиції були представлені 22 національні вищі навчальні заклади України. Серед них і наш університет.

Забезпечували роботу експозиції ВНТУ заступник з наукової роботи першого проректора, начальник НДЧ О. В. Дерібо та аспірант кафедри ТАМ С. В. Репінський.

Основними задачами участі ВНТУ у виставці були: презентація наших досягнень в освітній і науковій діяльності; вивчення досвіду розробки й використання сучасних педагогічних технологій в інших ВНЗ; профорієнтація серед

**O. V. Deribo з директором Інституту машинобудування Одеського національного політехнічного університету професором
O. F. Dašenokом біля експозиції ВНТУ**

школярів і учнів спеціальних середніх навчальних закладів. Усі ці завдання успішно виконані.

Експозиція ВНТУ викликала значний інтерес у відвідувачів і учасників виставки. Особлива увага виявлена до навчально — методичних розробок і монографій наших співробітників, до інформації про нові педагогічні технології і науково-технічні розробки нашого університету.

Актуально

«ІОН — 2004» для усіх континентів

35 по 9 жовтня у ВНТУ відбулася IV міжнародна науково-практична конференція «Інтернет — Наука — Освіта — 2004». Власне другий її етап. Перший проходив з 28 вересня по 2 жовтня у Бакинському державному університеті (Азербайджан). А третій — з 14 по 16 жовтня в університеті святих Кирила та Мефодія (місто Велико Тирново, Болгарія).

Започаткована 1998 року у нашему університеті конференція набула такої популярності, що цього року уперше її запросили до себе два закордонних університети, яких об'єднує з ВНТУ пілдна співпраця.

На конференцію було подано 229 доповідей від 362 науковців 21 країни світу (Вірменії, Австралії, Австрії, Азербайджану, Беларусі, Бельгії, Бразилії, Болгарії, Великої Британії, Греції, Ізраїлю, Ірландії, Латвії, Молдови, Німеччини, Росії, Румунії, США, України, Франції, Естонії). Зголосились взяти участь у конференції представники усіх континентів за винятком Африки. Та все ж мешканець цього материка прибув на конференцію — хоча як слухач, не подавши заздалегідь доповіді.

Саме на Вінницький етап конференції було заявлено найбільшу кількість доповідей — 173 з 229. У нас працювало шість секцій: Інтернет та інформаційні технології в освіті і наукових дослідженнях; методологія і практика дистанційної освіти; соціальні та психологічні аспекти використання інформаційних технологій; корпоративні мережі та розподілені інформаційні системи; інтелектуальні комп’ютерні системи; телекомунікаційні технології для Інтернет.

Питання розвитку та застосування інформаційних технологій сьогодні є вирішальними для розвитку інформаційного суспільства. Саме тому тематика конференції викликає неабиякий інтерес у представників різних країн, які зираються у Вінниці щодва роки для обговорення нових наукових і практичних результатів використання Інтернет і комп’ютерних технологій у науці, освіті й виробництві; для обміну ідеями, для пошуку спільніх напрямків досліджень і зміцнення співпраці між нав-

чальними, науковими і виробничими закладами; для встановлення нових контактів і залучення молоді до наукового пошуку.

Гарною традицією конференції стало проведення визнаними фахівцями України та зарубіжжя, поряд з пленарним та секційними засіданнями, також практичних семінарів, майстер-класів, дискусій, круглих столів, психологічних тестувань та тренінгів, презентацій. На них учасники мали змогу ознайомитися не тільки з теоретичними засадами, але й з практичними результатами застосування запропонованих авторами методик. Ось і цього разу велику зацікавленість учасників та гостей конференції викликали практичні заходи з опанування діяльносним підходом у викладанні. Ознайомились з новими міжнародними стандартами викладання комп’ютерних наук під час проведення телеконференції з Нижнім Новгородом, де раз-раз над цими питаннями працює група провідних фахівців з Росії та України. А також ознайомились з комп’ютерними технологіями психодіагностики та взяли участь у психологічному тренінгу з ефективного ділового спілкування.

Насамкінець конференції відбувся круглий стіл з питань розвитку дистанційної освіти в Україні, для участі в якому з Києва спеціально приїхали директор Української Академії дистанційної освіти та головний менеджер Центру дистанційної освіти Світового Банку.

Для учасників конференції була підготовлена насичена культурна програма. Ті, хто приїхав 5 жовтня, взяли участь у святкуванні Дня університету.

Нікого не залишила байдужим екскурсія до художнього музею університету. Тривала вона понад три години і викликала справжнє зачудування і чимало запитань.

Всі учасники відзначили високий рівень організації конференції і висловили побажання знов зустрітися у Вінниці на наступній, V конференції вже у 2006 році.

Володимир Месюра, кандидат технічних наук, доцент, декан факультету комп’ютерного інтелекту, член програмного комітету «ІОН — 2004»

Президент Хенанського університету
професор Гуан Айхе
та перший проректор ВНТУ
Володимир Грабко підписують угоду
про співробітництво

З країв далеких повернувшись

У КИТАЇ БІГ-БОРДИ І ВЕБ-САЙТИ РЕКЛАМУЮТЬ ВНТУ

Днями з Китаю повернулась делегація нашого університету. Перший проректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко та заступник директора Інституту міжнародних зв'язків нашого ВНЗ, кандидат технічних наук, доцент кафедри лазерної та оптоелектронної техніки Сергій Павлов перебували в КНР 20 днів. Значущість їх візиту вагома не лише для нашого університету, а й для України загалом.

Детальніше довідаємось із інтерв'ю, яке для читачів «Імпульса» дає Сергій Володимирович Павлов. Він, до речі, впродовж року уже втретє побував у відрядженні в Китайській народній республіці.

Якою була мета саме цієї поїздки?

Програма цієї поїздки була дуже насычена. По-перше, в травні цього року наш університет отримав гранд на виконання роботи у рамках Угоди між Урядом України та Урядом КНР зі створення оптоелектронних та лазерних технологій для нетрадиційних методів діагностики і терапії серцево-судинної системи людини. Тому для узгодження всіх організаційних робіт та проведення випробувальних експериментів на базі компанії «Shandong Dongyue Science & Technology Development Co., LTD» у вересні-жовтні цього року була запланована поїздка до міста Цзинань.

По-друге, наш університет запросили для участі в II-й Міжнародній виставці з інформаційних технологій, організаторами якої були такі спонсори як «Economic and Social Commission for Asia and Pacific» (ESCAP), Китайська Академія інженерних наук, Міністерство інформації КНР та Народний Уряд провінції Шаньдунь. А також ВНТУ запросили взяти участь у бізнес-семінарі «Інноваційний та інвестиційний потенціал регіонів України», що проводився на території Українсько-китайського технопарку.

По-третє, вже протягом року наш університет налагоджує зв'язки з «Shandong Foreign Trade (Holding) Corporation — LTD», що займається набором студентів в іноземні ВНЗ. Тому необхідно було підписати угоду між нашим університетом та цією компанією, а також провести зустріч з майбутніми студентами нашого університету.

По-четверте, наш університет налагодив плідні зв'язки з Шаньдунським та Хенанським університетами. Тому для підписання угод з цими університетами був запрошений ректор Борис Іванович Мокін. Але оскільки у Бориса Івановича час візиту співпав з надзвичайно великою завантаженістю нагальними університетськими справами, ці повноваження він передав першому проректору Володимиру Віталійовичу Грабку.

Справді, програма передбачалась дуже насычена. Та все ж Вам з Володимиром Віталійовичем зреалізувати її успішно вдалося.

Практично, що було заплановано, ми виконали. З 22 по 25 вересня на виставці з інформаційних технологій представили розробки науковців нашого університету. До речі, генеральний директор технопарку Су Тао дуже зацікавився розробками в сфері екології доцента ВНТУ Віталія Мокіна, а також технологіями професорів Новікова та Філінчука, декількома іншими винаходами учених нашого університету. Аби пан Су Тао мав змогу ретельніше ознайомитись зі всіма розробками науковців ВНТУ, ми йому подарували буклет з їх анотаціями. Виставка була зорганізована на дуже високому рівні. А участь в ній взяли близько 300 організацій з 19 країн світу. Із країн СНД була представлена тільки Україна.

24 вересня відбувся бізнес-семінар з керівництвом компанії «Shandong Dongyue Science & Technology Development Co., LTD». У його роботі взяли участь також головні лікарі чотирьох муніципальних клінік провінції

**Перший проректор ВНТУ
Володимир Грабко з заступником
начальника управління міжнародного
науково-технічного
співробітництва МОН України
Євгенією Світковою
та генеральним директором
українсько-китайського технопарку
Су Тао**

Шаньдунь. Велику зацікавленість викликали оптико-електронна система для пульсодіагностики та лазерний терапевтичний прилад. Китайські лікарі дуже зацікавились цими розробками, вирішили придбати у нас ряд пристрій для своєї медичної практики.

Дуже цікава зустріч відбулася в компанії «Shandong Foreign Trade (Holding) Corporation-LTD», директором якої є Ван Лей. Завдяки власній енергії вона зробила свою компанію провідною на території провінції Шаньдунь, в якій зараз проживає

94 млн. чоловік. Ми підписали контракт щодо загальної діяльності стосовно набору студентів у ВНТУ. А потім відбулася зустріч з майбутніми студентами нашого університету та їх батьками, яка тривала близько трьох годин. Нам задавали велику кількість запитань. Китайських студентів цікавило практично все: від організації навчання до умов проживання та харчування. Отож, починаючи з цього року у ВНТУ навчатимуться китайські студенти.

До речі, китайці дуже обережно підходять до обрання ВНЗ, де навчатимуться їх студенти.

Саме тому за час нашого співробітництва (а воно триває понад рік) представник цієї компанії побував у ВНТУ для ознайомлення з нашим університетом та умовами проживання в його гуртожитках уже шість разів.

Дуже вразили нас результати роботи цієї компанії стосовно реклами нашого університету на території Китаю. Вони підготували фільм і веб-сайт про ВНТУ англійською мовою, надрукували інформацію про ВНТУ у провідних журналах. Цікаво, що навіть біля входу на фірму встановлено біг-борт з інформацією про наш університет.

З 28 жовтня по 1 листопада відбулися зустрічі з керівництвом Хенанського університету, який знаходиться в старовинній провінції Китаю — Хенань. Цей ВНЗ є тут провідним. Він був створений у 1912 році. Зараз загальна кількість студентів університету сягає 33 тис. осіб. Президент університету професор Гуан Айхе сказав, що дуже зацікавлений налагодити зв'язки з ВНТУ, адже з жодним українським ВНЗ ще ніколи не співпрацювали. Під час зустрічі ми підписали угоду про співробітництво між нашими університетами. Також уклали угоду з Інститутом іноземних мов Хенанського університету (директор Ши Чанхай).

За час візиту ми зробили дуже багато важливих справ. Але все ж ця робота є лише першою «цеглинкою» майбутнього співробітництва.

Цікаві цифри

Навчання в університетах Китаю платне. Шороку потрібно заплатити \$500, а тим, хто навчається в магістратурі — \$1000.

Стипендія складає \$120 на місяць, але отримати її складно — треба вчитися тільки на відмінно.

Підручників вистачає на усіх студентів, але шороку за книги, які потім переходят у власність студентів, треба викласти кругленуку суму — шоразу іншу, залежно від комплекту підручників.

Умови проживання студентів у гуртожитках — від 8 осіб на 12 кв. м у старих гуртожитках, до 4 осіб на таку ж площину у нових. Навчаються студенти лише в корпусах університету. У гуртожитки приходять тільки переночувати.

Зaproшенням іноземним професорам одразу ж пропонується умебльована квартира, площею 120—180 кв. м, автомобіль та зарплата у розмірі \$600—800. Це вважається великою сумою, оскільки за ці гроші можна багато купити (висока купівельна здатність долара).

До речі, у Китаї професор університету — це найвища зарплата (за винятком роботи в бізнесі) та найпрестижніша праця.

Китай — загадкова, екзотична країна, що має древню історію. Де Вам з Володимиром Віталійовичем пощастило побувати?

Керівництво українсько-китайського технопарку та Хенанського університету організували для нас екскурсії на батьківщину Конфуція. Це місто Куфу. Ми були у його родинному мавзолеї. Були на горі Тайшань, де жив та працював Дао. Були в парку династії Сунь, що знаходиться в місті Кайфи. А також ми побували в Шаолінському монастирі та на власні очі побачили виступи з ушу та кунгфу шаолінських монахів.

Шаолінський монастир

Про це, сподіваюсь, детальніше читачі «Імпульса» зможуть прочитати у наступному числі часопису. А нині більше не забиратиму Вашого часу, розуміючи, що після візиту до Китаю маєте досить багато нагальної роботи.

З віячністю**АНГЛІЙСЬКА ВІД КОРПУСУ МИРУ**

У минулих випусках «Імпульса» ми розповідали про співробітництво Інституту міжнародних зв'язків ВНТУ з Корпусом Миру (США), що координує роботу волонтерів у різних країнах світу. Одне з головних завдань волонтера – допомога в ознайомленні англійської мови людям, які вивчають її як іноземну.

Уже 10 років у нашому університеті працюють волонтери Корпусу Миру США. Через місяць повертається на батьківщину, завершивши своє дворічне перебування у ВНТУ Ендрю Хемілтон.

АНКЕТА

Ім'я – Ендрю.

Дата народження – 28 лютого 1979.

Місце народження – м. Блумінгтон, штат Індіана (США).

Освіта – ступінь бакалавра у сфері управління бізнесом (спеціалізація - фінанси).

Найулюбленіші українські страви – борщ, вареники з сиром.

Хобі – теніс, подорожі.

Ендрю Хемілтон зі студентками групи 2М3В-00 Наталкою Волобуєвою, Наталкою Сторчак і Ганною Карапетян

Моя основна мета – це допомогти вашим студентам у вивченні англійської мови. Так, я проводив уроки англійської мови з різними групами, переважно зі студентами-економістами (я – фінансист, то ж ми без проблем знаходили спільні теми для обговорення). Очолював англійський клуб (переглядали разом зі студентами англомовні фільми, а потім їх обговорювали – це чудово сприяє розвитку розмовної мови). Більш за все мені сподобалось проводити заняття. Ваши студенти добре розмовляють англійською. Я порадив би їм більше спілкуватись з носіями мови, яку вони вивчають, тобто людьми, для яких ця мова є рідною. Адже це один з найкращих способів поповнення свого словарного запасу та покращення вимови.

У яких українських містах тобі пощастило побувати крім Вінниці?

Моя подорож Україною розпочалась з міста Черкаси. Також мені пощастило побувати у Києві, Львові, Умані. Важко порівнювати ці міста, тому що кожне з них неповторне, красиве, своєрідне. Та чесно кажучи, найбільше сумуватиму за Вінницю – тут залишаються друзі. Але ми листуватимемося. Сподіваюсь, наступного літа матиму можливість приїхати до Вінниці, в гості до друзів.

А яку подію за ці останні два роки ти можеш назвати найяскравішою в твоєму житті?

Важко так одразу відповісти. У мене дуже багато пріємних вражень. Та, мабуть, найцікавішим для мене було проживання в українській сім'ї (в місті Звенигородці, неподалік від Черкас). Навчаючи англійської мові, я почав вивчати російську та українську, знайомитись з українським побутом, традиціями. Хочу зазначити, що українці дуже доброчіліві, гостинні люди.

Чим збираєшся займатися після повернення додому?

Планую працювати в компанії фінансовим менеджером.

А волонтерську діяльність продовжуватимеш?

Так, але вже, мабуть, на пенсії.

Твої побажання студентам ВНТУ

Будьте наполегливими у навчанні та нехай удача буде до вас прихильною.

Ірина Костюк, 1М3В-99, ІНМ

Ендрю, вже майже два роки ти живеш і працюєш в Україні. Мабуть, дуже сумуєш за свою сім'ю? Розкажи, будь ласка, хто на тебе чекає вдома?

Звичайно, сумую за своїм старшим братом та молодшою сестрою, батьками та друзями, але у мене була можливість з'їздити до них на канікули. До речі, мої батьки нещодавно приїжджають до Вінниці відвідати мене і разом зі мною ходили до ВНТУ поспілкуватися зі студентами. Це був іхній перший візит до України. У Вінниці я для них провів екскурсію містом. Зокрема, ми побували у музеї-садибі Пирогова. А мої вінницькі друзі запросили нас на святкову вечерю. Тож, нам буде що згадувати вдома.

Напевно, робота волонтера, як і кожна робота, має свої переваги та недоліки. Цікаво було б дізнатися твою думку з цього приводу.

Так, звичайно є позитивні і негативні моменти, але плюсів все ж таки більше. Адже ця робота дає можливість подорожувати, знайомитись з новими людьми, вивчати їх культуру, мову. Але ми не отримуємо заробітної плати. Корпус Миру надає кошти на харчування та проживання, координує і контролює нашу роботу.

Що ж змусило тебе стати волонтером? Це було власне рішення чи порада знайомих?

Справа в тому, що я маю певний досвід роботи. Як волонтер я працював у США. Така робота не обмежується одним видом діяльності. Це може бути і допомога літнім людям, і прибирання парків, тощо. А попрацювати волонтером в іншій країні – це моє власне рішення, адже мені дуже подобається подорожувати.

Розкажи читачам «Імпульса» про свою роботу саме у ВНТУ

Рівень

ВНТУ навчає АКТУАЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ – так стверджують американці

Ольга Маліночка з президентом SPIE
Джеймсом Більбро

SPIE започаткувало глобальний проект підтримки наукових досліджень в галузі оптоелектроніки, над якими працюють молоді вчені. Юні науковці отримують інформаційне і матеріальне сприяння для створення на базі своїх вищих навчальних закладів наукових розробок. Okрім того діє програма Travel-грантів, котра фінансує поїздки молодих вчених за кордон для участі в різноманітних заходах, що проводяться під егідою SPIE. Цікаво, що одну із перших своїх молодіжних філій SPIE відкрила саме в нас, в Україні.

Нині оптоелектронні інформаційно-енергетичні технології є найновішими, найпередовішими.

— Тому особливо було приємно, що фахівці знають про розробки українських учених, — зауважує віце-президент студентського відділення SPIE Вінницького національного технічного університету Ольга Маліночка. — Рівень української науки у цій галузі вважається високим, можливо у певних напрямах навіть випереджає деякі високорозвинені країни. Переїзнюючи вдома, в Україні, ми не можемо достовірно оцінити свій рівень. А під час таких зібрань фахівців галузі з усього світу отримуємо об'єктивну картину. На жаль, Україна не має коштів, матеріальної бази, аби вагомі теоретичні надбання своєї науки зреалізувати.

На зібранні керівників відділів міжнародного товариства оптичної техніки SPIE Україну знають добре. А от уже коли доводилось спілкуватися з мешканцями Денвера, перепитували: «Russian?»

За підтримки Українського відділення SPIE Оля представила наукову продукцію нашого Вінницького технічного університету. Зробила звіт у вигляді презентації та постера про роботу студентського відділення SPIE ВНТУ. А також представила фільм про наш університет.

— Я розповідала про усі наші навчальні інститути, про те, чим наш ВНТУ відрізняється від решти ВНЗ України, розповіла про ректора нашого університету Бориса Мокіна, про його прогресивні ідеї. Диск з фільмом потім подарувала керівництву SPIE. Мені дуже приємно: американські учні зауважили, що навчання студентів у нашему ВНТУ здійснюється на високому рівні і до того ж за потрібними сьогодні і справді актуальними спеціальностями.

Кожен день роботи форуму SPIE був наповнений кон-

фертами, виставками найновіших досягнень науки і техніки в галузі оптоелектроніки та лазерної техніки. Кожен день був наповнений інформацією і унікальними можливостями спілкування. Тож, на екскурсії часу не мали. Зовсім близько від Денвера відомий гірський хребет Роккі Маунтінз.

— Масштабні гори, казкові пейзажі, але милувались ними здалеку, — посміхається Оля. — Це сороковий градус широти, природа як у Туреччині. У Денвері рослинність тільки та, що штучно насаджена. І надзвичайно спекотно. Але ця спека зовсім не відчувається, зовсім ніякого дискомфорту — скрізь кондиціонування.

Оля спілкувалася з науковцями з різних країн світу. Але особливо цікаво було говорити з китайським ученим, у якого тема наукового дослідження дуже близька до її теми. Він Ольжині наробки оцінив дуже високо. Отож, домовились спілкуватися через Інтернет і запрошувати брати участь у конференціях, які проводять їх університети.

Але найбільше, що вразило юну вінничанку в Америці — це ставлення студентів до навчання.

— Воно там зовсім інше, аніж у нас. Спонукає до навчання студент, а не викладач. У США без хорошої освіти, ґрунтовних знань знайти пристойну роботу неможливо. Нас запросили на одноденний курс лекцій. Він не дешевий — понад \$500. І це зовсім не найдорожчий одноденний курс. Залежить від тематики. Дуже мало самих американців могли відвідати ці лекції. За нас оплатило SPIE. Отож, я мала змогу сама побачити як вчать американські професори. Нам видали роздрукований курс лекцій. І вже прийшовши в аудиторію, ми володіли матеріалом і могли задавати конкретні запитання. Зараз Україна приєднується до Болонської конвенції, отож, і нас такий стиль навчання очікує.

Щойно вийшов жовтневий номер «OEmagazine». Це журнал міжнародного товариства оптичної техніки SPIE. На його 35-й сторінці видруковано інтерв'ю з Ольгою Маліночкою. Вона розповідає про роботу відділення SPIE ВНТУ, про наш університет. Чому з української делегації для розмови кореспондент часопису обрав саме Олю? Тому що вільно володіє англійською — ще до закінчення університету отримала диплом перекладача.

Щасливий Фелікс

У «візитці» — першому випробовуванні популярного студентського конкурсу «Містер Шарм» він про себе багато не розповідав. Говорив щирі, прості і водночас дуже точні слова синівської вдячності. Вдячності мамі. Потім спустився у зал і подарував їй квіти. Студентська аудиторія як правило скептична. А тут зірвалась шквалом оплесків.

Хоча твердити, що з цього моменту симпатії журі і тієї ж таки глядацької зали беззастережно уже були на боці п'ятикурсника ІнІТКІ Фелікса Волкова не можна. Усі шестеро конкурсантів були гідними конкурентами один одному.

Він жодного разу не відпочивав на Чорному чи Азовському морях. Зате був на Жовтому і Японському, на Балтійській і Фінській затоках.

Народився в Ленінграді. Одразу запитують — чи батько військовий. Ні. Просто Ленінград — рідне місто мами. Мешкав там у досить відомому місці — «5 Углов». Неподалік будинку Льва Толстого. В надзвичайно престижному районі, де живе багато відомих осіб.

Чимало подорожував. Його бабуся кореянка. Потрапила до Радянського Союзу, оскільки її тато, а Феліксов прадід був послом Кореї в СРСР. Отож, Фелікс отримав запрошення відвідати Корею з першою делегацією радянських дітей.

А в Україну у село Красненьке Іллінецького району приїхав до діда. Випускний іспит з української мови у школі склав на «п'ятірку». В університеті уже за дванадцятьальною системою українську здав на «десятерку».

Мама знала, що ти так її привітаєш?

Ні, звісно ні! Запросив маму приїхати, аби її присутність мені допомагала. Вона погодилась. Зумисне взяв її квиток так, щоб недалеко від сцени, і щоб місце було скраю. А візитку писали з другом за годину до виступу. Взагалі текст у мене уже був, але зі складних речень, зовсім не розмовний. А я написав те, що хотів сказати, що я відчував.

Казали, що таким схильованим тебе ніколи не бачили — навіть на найскладніших іспитах ти спокійніший.

Але коли вийшов на сцену на «візитку» — заспокоївся, адже зала мене дуже підтримувала. З хлопця-

ми до виступу на «Містери Шармі» ми готовувались разом. Декому я допомагав підбирати пісню на творчий конкурс, мені теж допомагали. Але перед самим початком конкурсу мене справді охопило хвилювання. Та не за те, хто виграє. Просто хотів гарно виступити. Мені уже навіть співробітники університетського клубу говорили: «Ну й фортуна у тебе!» I справді, то мені мікрофон забувають включити, то музичну фонограму не ту поставлять... Весь час якийсь казус трапляється.

Тож, те, що тільки-но зазувчавши, одразу замовкла фонограма під час твоєго виступу — законірність?! Але ти гідно вийшов із ситуації! Спочатку навіть не всі збагнули, що то не зумисна задумка — співати так би мовити акапельно, без музичного супроводу. А вже потім, коли ти «подякував» звукорежисеру — усе стало зрозумілим.

У мене пауза була — менше секунди. Досвід як поводитись у таких ситуаціях уже мав. Дуже готовувався виступити з цією піснею. Але після цього інциденту вже мав пригнічений стан. Було образливо, що так вийшло. Тож, на вальс вийшов геть без ентузіазму. До того ж танцювати не дуже маю хист. Врятувала партнерка — на всеукраїнському конкурсі бальних танців виборола 5 місце, тож, не дала розгубитися: «Тримай руку і посміхайся!» Так і робив.

Коли оголошували результати, було зрозуміло, що коло звужується, звужується навколо тебе. Але по тобі не було видно

радості.

Насправді, якщо чесно, виграти хотілось, та все ж головним своїм завданням вбачав просто гарно виступити. Відчував, що своє завдання виконав. Це для мене було як випробування, спосіб самореалізації, самоутвердження. Радів, але просто дуже втомився, навіть не було сил посміхатися. Було трошки ніяково перед хлопцями, що стояли поруч зі мною на сцені — у кожного була «родзинка», усі гарно виступили.

Такий чудовий голос. Чому обрав не мистецький ВНЗ, а технічний?

Насправді ніколи не думав, що співатиму, адже навіть до музичної школи не ходив. У клубі університету займаюсь теж зовсім недавно. У 2002 році з другом на вихідні поїхав подивитися Київ. Насамкінець перед від'їздом вирішили погуляти Хрестатиком. I так трапилось, що коли проходили повз місце, де знімали передачу «Кароoke на майдані», нас покликали взяти участь у зйомках. Мрячило, ми трохи намокли. Друг мені каже, що вже час іти, мусимо йти додому, бо ж завтра понеділок, пари. А мені було цікаво додивитися. Він погодився, але поставив умову — «Якщо тебе виберуть, то таки підеш співати». Вірогідність була невисокою, тож я одразу прийняв цю умову. I от уже знімають передачу, як хтось біля мене кричить: «А чому сюди не дають мікрофон?» Ведучий озирається, дивиться мені просто у вічі і

дає мікрофон. Я розгубився, бо ж навіть і слів зовсім не знаю. А була пісня Буйнова «Падають листя». А друг мене штовхає — виходь, ти ж мені обіцяв. Публіка мене підтримала, і я виграв тоді передачу й потрапив у фінал. Переможцям фіналу давали шанс записатись у студії Пономарьова і поїхати на якийсь фестиваль. Але так трапилось, що я дуже захворів грипом, ледве говорив і був певен, що на зйомки фінальної передачі не їхатиму. А ці зйомки взяли і перенесли на тиждень пізніше. Думав, що її уже давно відзначили, коли у суботу ввечері до мене телефонують з Києва, запрошуєть, аби приїхав. Уже трохи підлікувався, то за наполяганням друга таки поїхав.

З тим хлопцем, Іваном Березовським, що тоді виграв фінал, було близько 30 його вболівальників, батьки. А ми лише вдвох з другом стоямо. Іван займався музикою з семи років, у нього музична школа. А я геть зовсім не готувався, до того ж ще й хворий.

Але ти за усіх несприятливих обставин тоді таки здобув друге місце!

Так. Потім приятелька, яка в університетському клубі займалася у вокальній студії, запросила мене там спробувати співати. Навчався у студії півроку, а вже на четвертому курсі наважився співати на сцені. Психологічно спочатку було досить не просто, але згодом стало виходити. Після Нового року брав участь в усіх концертах, що відбувались у нашому університеті. Не так давно виступав на дитячо-юнацькому фестивалі «Зоряна мрія» у Вінниці.

Чому ж став студентом ВНТУ?

Поступав у військово-морський інститут в Петербурзі. Уже здав іспити — математику усно і письмово, російську мову диктант, фізкультуру (плавання) і за їх результатами пройшов. Але зараз у Росії паспорт видавуть у 14 років. А я в 14 років перебував в Україні. І сталося так, що я ні в Росії не отримав паспорта, ні в Україні. Тож мені порадили рік зачекати. Мама наполягала, аби я не втрачав рік і поступав у ВНЗ України. Покірно взяв довідник і розгорнув його саме на сторінці ВНТУ. А у мене якраз оцінки з тих предметів, які беруться з атестату при вступі у ВНТУ, були відмінними. Тим, що не пощастило поступити в Морський інститут, звісно, був пригнічений. Тож, досить складні вступні іспити до ВНТУ не склав як слід. Тому пішов на підготовче відділення ВНТУ. Наступного року поступив уже без проблем, зараз навчаюсь на бюджеті. А моя молодша сестричка Аня зараз теж навчається на підготовчому відділенні.

Тепер зовсім не шкодує, що не поступив у Морський інститут. Тут, у ВНТУ набуваю престижний і дуже перспективний фах — моя спеціалізація «комп'ютерні системи та мережі». У мене з'явилось дуже багато друзів, однодумців. У ВНТУ маю можливість займатись вокalom, ходжу у спортзал, аби тримати себе у формі. Якщо подобаються стрункі дівчата, то й сам повинен тримати себе у формі.

У тебе таке незвичне ім'я...

Про ім'я мене завжди усі запитують. Так мене називав батько на честь свого дядька, якого дуже любив. У перекладі з латинського Фелікс значить «щасливий».

P.S. А самому Феліксу про те, що він віднині і назавжди є «Містером Шармом-2004» нагадуватиме іменний годинник від студентського профкому ВНТУ. А усі учасники конкурсу віднині стануть мобільнішими і комунікабельнішими — від представників Kiev Star отримали в подарунок стартові пакети.

Студентська профспілка

ЖИТИМЕМО ЗА ЗАКОНАМИ ДОБРА І СПРАВЕДЛИВОСТІ

14 жовтня 2004 року відбулася XIII звітно-виборна конференція профспілкового комітету студентів ВНТУ.

На засідання запросили ректора ВНТУ Бориса Івановича Мокіна, проректора з виховної роботи та наукової роботи в галузі гуманітарних наук Тамару Болеславівну Буяльську, заступника проректора з виховної роботи Миколу Дем'яновича Прищака, заступника голови об'єму працівників освіти та науки Людмилу Володимирівну Троценко, новообраних голів профбюро факультетів, представників студентської ради ВНТУ.

Голова профкому студентів ВНТУ Андрій Вікторович Запорожан детально розповів про свою роботу за звітний період. Делегати звітно-виборної конференції у своїх виступах високо оцінили діяльність студентського профкому нашого університету. Я, як представник Інституту ЕЕЕМ та прес-секретар профкому студентів, зауважила, що ми, сьогоднішня молодь, завдяки профкому почуваемо себе соціально більш захищеними, виховуємо у собі почуття небайдужості до долі інших. Представники збірної команди КВН ВНТУ висловили подяку за постійну підтримку. А студентка Інституту ІТКІ Світлана Рихлюк, переможниця багатьох музичних конкурсів і зокрема Всеукраїнського духовного фестивалю дитячої та юнацької творчості «Оберіг надії», який відбувся на початку жовтня, теж говорила слова подяки на адресу студентської профспілки. Ректор університету Борис Мокін позитивно оцінив роботу студентського профкому і зокрема його голови Андрія Запорожана, висловив думку, що Андрій гідний, аби студенти знову йому довірили очолити їх профспілку, пообіцяли і надали всіляко сприяти роботі студентського профкому.

Якщо з деяких питань делегати голосували, не маючи стовідсоткової згоди, то за обрання головою профкому студентів ВНТУ на новий термін Андрія Запорожана усі проголосували єдинодушно — «За!» І такий результат одразу ж привітався овациєю.

Також ми прийняли Постанову конференції, розглянули проект положення про профспілковий комітет студентів ВНТУ, затвердили склад комітету профспілки, обрали Ревізійну комісію ПК студентів.

Під час конференції поважна спільнота Вінницького національно технічного університету мала зобов'язуючий привід для того, щоб оглянутися на пройдене, підбити його підсумки, подивитися на них через виміри як сьогодення, так і перспективних, стратегічних цілей та завдань.

Надто складний і відповідальний нині період. Він ставить жорсткі виклики як перед владою, керівниками, так і пересічними громадянами.

Тому і профспілки тримають щоденний іспит на спроможність вирішувати головне завдання — захищати економічні, трудові, соціальні, духовні інтереси своїх спілчан.

«Треба не теоретизувати про добро, справедливість, а жити їхніми законами» — такої думки був наш славетний земляк Михайло Стельмах.

Під таким гаслом працювали, працюють і працюватиме профспілковий комітет студентів Вінницького національно-го технічного університету.

Студентська Муза

Рубрику веде член Національної спілки письменників України,
доцент кафедри КМД Михайло Стрельбицький

Про нові вірші Дмитра Штофеля

Шкода, що в цій добірці - на відміну від минулорічної вересневої – не знаходимо нових Дмитрових перекладів. До перекладацтва-інтерпретаторства він-бо має певний хист та й англійську ж опановує всерйоз... Зате оригінальні його поезії з найновішими засвідчують очевидне творче змужніння. Вдається саме до цього вислову – змужніння! Його прикмети для мене очевидні: в темах, інтонаціях, відкритому – прямому – авторському погляді на світ та людей. Подекуди комусь із читачів не все відразу зрозуміло? Що ж, у такім разі варто зосереджено перечитати вдруге. Основна приваба «Штурмового попередження», як на мене, у поєднанні важко-поеденуваного: притаєної пристрасті й зовнішньої холоднуватості «рацію».

ШТУРМОВЕ ПОПЕРЕДЖЕННЯ

* * *

Напівліпнєве сонце гладить плесо
напівергнєво млявої ріки,
керують веслами дівчата залюбки,
бо їм подобається хлопця везти.

Зомліле відчування парадоксів
все швидше наближає осінь.

* * *

Вільготний вечір полишив роботу
мою.
Я, весь його достату,
стою.
Вечір грав пісні пророчі
без меж.
Все летить назустріч ночі –
я теж.

* * *

Старіє хлюскіт, і вода,
як водиться, вмирає стиха.
Жива пожовкля лісу стріха
кривавить небо. Середа
залишила півтон образи,
крихкий уламок доброти,
а що мені залишиш ти?
Тендітний дотик до прикраси,
до несміливої мети?

Я не боюся, тільки плачу
над домовою з водою.
Я думав, що на ній я встою...

отримав осінь я на здачу.

* * *

краплею на склі галтований твій шепіт
вічно молодий в думках цілунок
чи волосся чи-то листя шемріт
й безліч на піску від крапель лунок
вогке світло кріє руки тремтіння
несподіваного малком недоречного
раптом ліг бурштиновою тінню
вік і присмак слабкості
переч його
заперечуй заперечення

навіки

загубись у мареві ухвалу
обрій затуляє си повіки
тихий дощ вітає ніч зухвалу
слабко й несподівано довкола
сонцевахисні широкі окуляри
з відображенням подвійним виднокола

й поглядом з-під них на мене карим
прихистили дошові краплини:
ворог мого ворога — мій друг
кличе кличе щохвилини
невидимий шлях німих напруг

* * *

Ми усі біжимо
ми платимо за швидкість
долонями обпеченими скупістю

і біжить біжить переповнений
трамвай
по колії вагань

містом тече
асфальтова ріка
та ріки із людей куди хутчіші –
на їх дні водорости не ростуть

та ось на чиємусь дні
виросла водорість і всім
сказала що вона зупинить річку
та її ніхто не слухав
а вона зупинила річку
але у це ніхто не повірив

і тече тече переповнений
трамвай
по колії зітхань

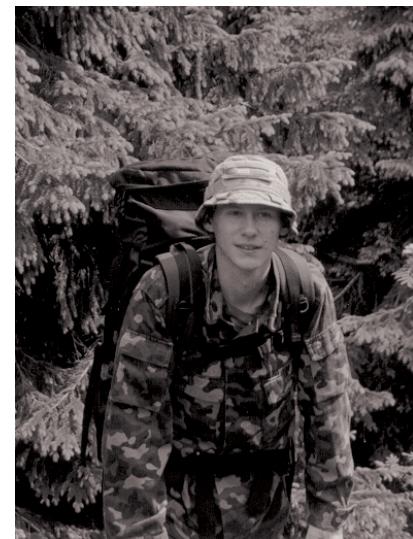
ТЕПЛО

Розлогий зонтик первоцвіту
дарує ночі дня шматочок.
В прочинені трубочки темряву
консервативно запрошує.
Яскравий видих листя,
додолу опускаючись,
скотив роси вечірної
коштовність непобачену.
Пелюстка холоду розквітла
на тлі похилого бажання

торкнутися твоїх зіниць
ізнизу, ізсередини...
Похило.

* * *

вагання тричі впоперек
лягає на застуду
погорблених взаємин
серед спеки липнія
на висохлих трояндах
павутиння відчуяло
здіймає невагомі

руки до жданої
криги

* * *

Тіло нестремно численними
порами темряву всотує;
на отівнічному пленумі
солить технічною содою
гіперзбіговисько привидів,
вводячи в течію сниводи.
Ніч є насправді блакитною —
темряви виклика кидаю.

ніч є насправді блакитною
чи не тому ми вночі затуляємося
фіранками повік
шукаючи дійсної темряви
але ж повіки також не чорні

Рятуймо колір наших думок!

Не оптимістичне

одна людина в протигазі
дає іншій в протигазі
колбу з чистим повітрям –
церемонія нагородження
майбутнього

* * *

Перепишу втрату крові
до комарячих здобутків,
ще несмілі незабудки
ізпроквола осягають
їм моє «Бувай здорові!»,
зелень, синь і ранок гаю.

Іграшково, навіть надто,
водить вушками білиця,
править шубку для годиться,
по гіллі вона шугає
і собі складає карту
незабудкового гаю.

Піс за кущем тинівка,
заглушаючи струмок –
тихше, тихше роблю крок,
ідучи собі по воду...
Солодко мені і гірко
від ковтка свободи.

* * *

реінкарнована у власнім волоссі
розкинутим на подушці вона

стрічає нову двадцять третю годину
в мелодії блюзу і блисках авто
на стелі кімнати

вона хотіла би написати
яскравого вірша про німоту
блукання очей і світло вечірніх
автомобілів що п'ють їх соки
замість бензину байдуже сурмлять
один одному про здобуття
дитини нічних автомобілів

та машини не вміють читати

СПОКУСА

Усперазливий морок жовтого повітря
гойдає шамруватисту кватирку,
біліє передсмертна сповідь комара.
І хтось знайшовся, що йому повірив,
і хтось зневажливо з-під лоба зиркнув,
і хтось відчув, що він лише мара.

І власні очі вже не пізнають
свого обличчя, рук, плечей, спини,
і випливають тихо із орбіт,
і розтікаються, зливаючись, мов ртуть,
із сотнями таких же, як вони —
тепер вони належать лиш собі.

Вартуйте, ізолуйте ці потоки:
їх видно ізсередини. Жорстоко.

* * *

вікно ховає диркіт
незайманої скруті
і прочиню кватирку
аби її почутти
війне під ковдрою влізє
допіру нахітрує
недойману валізу
і всі гітарні струни
даремнє опиратись
невігластву сліпому
хоча б лише заради
повернення додому
де скрута — радість лине
під сонячні прогнози
навсеньки трепетлива

метаморфози

ДИМ

Сmak вишневого кальяну
повномісячної ночі
тъмяне світло швидко тане
розімліло напів'яно
тіло строчить миті точні

Хтось з'являється щовечір
і запрошує на каву
у спідниці мов пливе чи
проліта кудись До речі
знає що іде вистава

Місяць щирий до нестяями
множиться і плодить зорі
і таємними місцями
щоби світ його затяминв
відображення просторі

у калюжах залишає

У розсіяному димі
неможливо заховатись
одягались молодими

гримувались щогодини
в рукави напхавши вати
Сигарети — ніби сходи
винні чарки — то поруччя
що ведуть до кола згоди
де пов'язані всі зроду
із усім скороминучим

Дим усюди Надаремне
накликати свіжий вітер
Кава випита і ревне
намагання встати меркне
перед димним заповітом

«треба жити так щоб вмерти»

* * *

Щастя не відчувається

бо воно є нормальним
станом істоти
Людина народжується
щасливою а виріши
шукати те
що має і
щастя змивається
потоком днів пошукув

а хто шукатиме у водостоках?

Та коли й стає
людина щасливою
то розуміє це
лише потім
коли
повернеться (по-, від-)чуття

* * *

Та вода найкраща
що ні смаку ні запаху
ані кольору
не має

Вата зі снігом посперечались
хто вночі із них біліший

* * *

Під дахом синичка
гніздо змайструвала:
урбанізація

А хатній сич
у лісі оселився:
екстрадиція

А курка на біг-борда
вилізла —
еволюція?

* * *

Вірю, зовсім недалеко
міст палаців очі в'яже,
і передвечірня спека
огортас місто княже;
рій годинників полонить
душі в рамки сьогодення,
і задоволення солоне
роздивається блаженно.
Гул трикутний черемшини,
гул кулястий груші й вишні
наскрізь вулиці прошли

і зробили місто більшим.
Небо в'яне й височіє,
пелюстки хмарок скидає,
добрими від сліз очима
намовляє жити далі.
Війн нема і мир відсутній,
за життя надгробок зайвий.
Ранок, день і вечір — сутінь.
Місто, ширячись, щезає.

* * *

по крихті небо
між листки
і всяк за себе —
залюбки

Горнило радості і сліз
ледь закипіло Не порань
ламкого паростку бажань
що між байдужістю проліз

зіщухле небо
ледь барилось
йти вже треба
із горнила

Подужай втому і не спи
гріхопадіння прямо в рай
політ до пекла Не стирай
із пам'яті тих митець плин

забудь за що
забудь навіщо
напни всіх щогл
вітрила в вічність

І розкажи про все вітрам
та більш ні кому Ненавмисно
хтось щось прийняв
хтось щось уприснув...
Вже час Осіння ж бо пора

тікати в себе
чи в когось
у світі все є
не голось

А небо кліпає зірками
їм байдуже вони — над нами

* * *

ледь-як вілілій
радіоприймач
серед руйн грозової
катастрофи
голосно передає
штурмове

попередження

* * *

а небо золотим буває
раз на вічність
помітити тому
хто любить

а дерева мовчки
любліть всіх
і тому над ними
небо завжди таке
як їм заманеться

Вернісаж

МАТИ Й СИН

У виставковій залі (аудиторія 2353) ЦКіВС нашого університету – нова експозиція. У нас в гостях роботи родини Орлових. Мистецтво текстилю та кольорової графіки представили на суд глядачів відомі вінницькі художники: Ірина Шостак-Орлова і Віктор Орлов. Мати і син.

Ірина – майстер художнього текстилю. Навчалась у Львівському державному інституті декоративно-прикладного мистецтва. Розвиваючи традиційні види аранжування тканини, вона експериментує, поєднуючи вишивку та аплікацію, розпис та gobelin. Твори її написані з витонченим смаком, кольорова гама їх складна та тонально забагачена.

Позаторік Ірина Едуардівна заснувала дитячо-молодіжний центр «Барви України», де й працює зараз викладачем. Нещодавно стала членом Національної спілки художників України.

Вітя Орлов у свої 14 років встиг здобути низку творчих перемог. Ще семирічним отримав свій перший диплом лауреата міжнародного конкурсу дитячого образотворчого мистецтва (м. Сочі). Голова журі конкурсу, народний художник

Росії В. Малолетков зауважив, що графіка юного вінничанина «може витримати сусідство з графікою Пікассо». Торік Віктор отримав гран-прі міжнародного фестивалю дитячої творчості у Миколаєві. Його кольорова графіка динамічна та зворушлива, сповнена напівабстрактними образами-символами. Юний автор професійно володіє формою, лінією, тоном, часто обирає складні філософські теми, що потребують найчасніших засобів вираження.

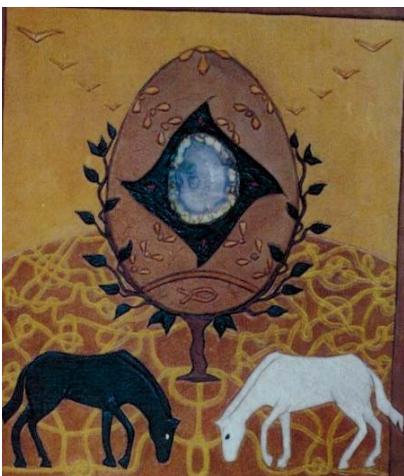
Мати й син Орлови надзвичайно схожі своєю творчістю, бо ж вони рідні. І водночас надзвичайно різні, бо ж вони митці. Самобутні митці.

Людмила Мишанська, методист ЦКіВС

ШКІРЯНІ ПОЛОТНА

Його картини дивовижні. Оповісти неможливо. То слід бачити.

Мешкає Артур Тиводар в Ужгороді. У Вінниці це вже третя його персональна виставка. Нинішня, як і обидві по-передні (1999-й і 2000-й роки) експонується у художньому музеї нашого Вінницького національного технічного університету.

«Пробудження весни»

Артур Тиводар народився у грудні 1963 року на Закарпатті. Любов до рідної природи і спілкування із заслуженим художником України І. Шутевим петривили захоплення живописом в

зміст життя. А сенс життя, мету перебування людини на найпрекрасніший з планет він прагне пізнати. І допомагає своїми наповненими філософськими роздумами роботами осягнути цю непросту річ нам.

Китайські студенти, що навчаються у нашому університеті, із захопленням розглядали роботи «Ян Галамба на прогулянці з Чжоан-Цзи», «Дао Де Дзін», «П'ємо чай з Яном Галамбою». Зауважували, що навіть ієрогліфи вписані з філігранною точністю. А сам Артур Тиводар не лише взяв участь в урочистостях з нагоди відкриття виставки, а й майже тиждень проводив з майбутніми інженерами практичні заняття з культурології.

Працює художник в різних напрямках і з різноманітними матеріалами. В авторській техніці, до речі, дуже складній. Його картини особливі, живі.

Артур Тиводар використовує як олійні фарби, так і незвичайні матеріали. Приміром, шкіру (навіть зміїну), різноманітні напівдорогоцінні камені: агат,

сердолік, радисут. Займається іконописом темперою на дощі.

З 1990 року Артур Тиводар – вільний художник. Його роботи експонувались у столиці, у виставкових залах кількох обласних центрів України. Не так давно брав участь у міжнародній виставці (Франкфурт-на-Одері, Німеччина). Майже щорічно проводить персональні виставки.

Пересвідчитись, що в епітеті «дивовижні» стосовно полотен Тиводара а ніскілечки немає перебільшення ще маєте час – експозиція в художньому музеї нашого університету працюватиме впродовж жовтня.

З оригінальними, самобутніми роботами Тиводара можна ознайомитись, відвідавши віртуальну галерею tivodart.narod.ru або www.tivodart.uz.ua.

У ДЕНЬ УНІВЕРСИТЕТУ – СПОРТИВНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Легка атлетика

У змаганнях на першість університету з легкої атлетики взяли участь команди усіх семи науково-навчальних інститутів, а також члени збірних команд ВНТУ, серед яких 14 майстрів спорту, 42 кандидати у майстри спорту, спортсмени високих розрядів.

Перше командне місце вибороли спортсмени Інституту ІТКІ. Друге – спортсмени ІнАЕКСУ. Дещо ім поступилися студенти ІнЕЕЕМ, вдовольнившись «бронзовим» результатом.

В особистій першості серед чоловіків вибороли перші місця:

біг на 100 м – Андрій Коваль, 11,5 (ІнЕЕЕМ);
біг на 200 м – Костянтин Черняхович, 23,9 (ІнІТКІ);
біг на 400 м – Олексій Гузол, 53,3 (ІнАЕКСУ);
біг на 800 м – Євген Дербеньов, 2.03,7 (ІнБТЕГП);
біг на 1500 м – Руслан Похілюк, 4.08,3 (ІнБТЕГП);
стриби у довжину – Олександр Паламарчук, 5.91 (ІнІТКІ);

штовхання ядра – Микола Захарченко, 12.30 (ІнЕЕЕМ);
естафета 4 по 100 м – спортсмени ІнІТКІ.

В особистій першості серед жінок найкращий результат показали:

біг на 100 м – Юлія Сорокаліт, 13,4 (ІнЕЕЕМ);
біг на 200 м – Юлія Дідиченко, 28,1 (ІНМ);
біг на 400 м – Олена Гладка, 1.00,0 (ІнІТКІ);
біг на 800 м – Ольга Швець, 2.55,6 (ІнБТЕГП);
естафета 4 по 100 м – спортсменки ІнАЕКСУ.

Гра тривала трохи більше години. За цей час юний шахіст виграв у всіх своїх супротивників з розгромним рахунком 11:0! Цей сеанс зацікавив величезну кількість глядачів, які щільним кільцем оточили «поле бою». Видовище дійсно було незвичним. Де ж іще можна побачити: маленький хлопчик, якого було ледь видно із-за шахового столика, грав з одинадцятьма дорослими шахістами одночасно. Такі сеанси як правило проводять досвідченні гросмейстери і майстри. Після сеансу багато студентів брали автограф у юного шахіста на згадку. Цілком ймовірно, що через кілька років Ілля Нижник стане гросмейстером і чемпіоном світу. Про це мріє сам Ілля. Така неординарна подія зацікавила і ЗМІ. Сеанс показували на телеканалі «Вінниччина», вийшли статті в кількох обласних газетах.

Хто ж він - Ілля Нижник – вундеркінд?

Його батьки Ігор Вікторович та Ірина Вікторівна закінчили наш ВНЗ двадцять років тому. Коли з'явився Ілля, в родині в шахи ніхто не грав. Уже у 4 роки малюк почав виявляти великий інтерес до комп’ютера. Батько вмикав машину, за-

Шахи **КІНДЕР-СЮРПРИЗ ДО СВЯТА**

Серед численних культурно-спортивних заходів на стадіоні ім. Кулика відбувся незвичайний сеанс одночасної гри з шахів. Сеансер – Ілля Нижник, другокласник ФМГ №17, якому за тиждень до нашого свята виповнилось усього 8 років, грав одразу з одинадцятьма суперниками, студентами ВНТУ.

пускав шахову програму, а хлопчик просто спостерігав, як комп’ютер грав сам із собою. І навчався. І ось через кілька місяців батьки привели Іллю в ДЮСШ-6 до тренера Михайла Шафіра, до речі, теж випускника ВНТУ. Але тренер спочатку відмовлявся приймати хлопчика в групу – з такими малюками тренеру ще не доводилось займатися. Але коли побачив, що хлопчик не лише знає як ходити фігури, а й виграє у старших за себе, одразу ж зарахував Іллю в шахову школу. А через три роки юний шахіст з Вінниці за рейтингом увійшов у п’ятіrkу кращих юних шахістів світу і в трійку найсильніших шахістів України (вік до 10 років). Він стає чемпіоном області і віце-чемпіоном України (вік до 10 років),

його визнають кращим юним шахістом Вінниці 2003-го року. Ілля успішно грає і в дорослих змаганнях. У його активі є перемоги над майстрами і кандидатами в майстри. Символічно, що приз обласної шахової федерації за успішне проведення сеансу Іллі вручив восьмиразовий чемпіон України, міжнародний гросмейстер Сергій Федорчук.

На цьому шахові заходи, приурочені до Дня університету, не закінчились. У студентському шаховому клубі «Вертикаль» відбулася зустріч студентів ВНТУ з вінницьким гросмейстером Сергієм Федорчуком. Гросмейстер показав і прокоментував свої партії, котрі він зіграв із найсильнішими шахістами світу.

Потім був проведений білц-турнір за олімпійською системою. У ньому взяли участь студенти ВНТУ і гості нашого університету – майстер ФІДЕ Андрій Сіваєв і тренер ДЮСШ-6, кмс Михайло Шафір. Перше місце зайняв студент групи 4АС-04 ІнАЕКСУ, п’ятнадцятирічний кандидат у майстри Михайло Дорохін. Усі ці шахові заходи були організовані кафедрою інженерної та комп’ютерної графіки і кафедрою фізвиховання.

**Сергій Кормановський,
віце-президент Вінницької
обласної федерації шахів,
старший викладач кафедри ІКГ
(фото автора)**

Футбол

МАТЧ ЗБІРНОЇ ВНТУ І ЗБІРНОЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

Йому передував футбольний турнір на Кубок серед перших курсів. У фіналі пробилися студенти ІнМТ та ІнЕЕЕМ (вони перемогли у півфінальних змаганнях першокурсників ІнБТЕГП та ІнАЕКСУ). Основний час зустрічі машинобудівників й енергетиків закінчився з рахунком 0:0. Взялись пробивати пенальті – куди тільки м'яч не летів, але лише у ворота! Двадцять ударів на дві команди – нуль попадань. Отож, машинобудівники перемогли... за жеребом.

Маємо відзначити найкращих гравців турніру: захисник Владислав Столярик (1МВ-04), півзахисник Сергій Господарчик (ТЕ-04), нападник Ярослав Гуменюк (5АЕ-04).

У зустрічі збірної ВНТУ і збірної першокурсників, останні, спочатку перемагаючи (2:0), зрештою все ж поступилися досвідченішим – 2:3.

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
Б. І. Мокін
С. В. Юхимчук,
М. П. Свірідов,
Л. І. Волхонська,
Г. П. Котлярова,
Т. С. Криклива,
М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

21021, м. Вінниця,
Хмельницьке шосе, 95,
корп. «2», кімн. 2218

Телефони:
внутрішній — 22-68
з міста — 44-02-68

Крос

ДРУГІ, ТА ВСЕ Ж НАЙКРАЩІ

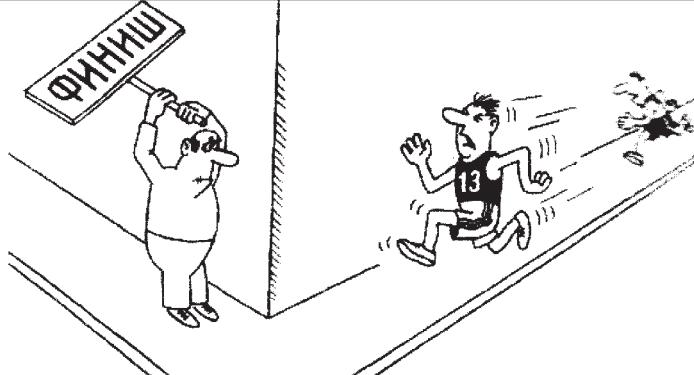
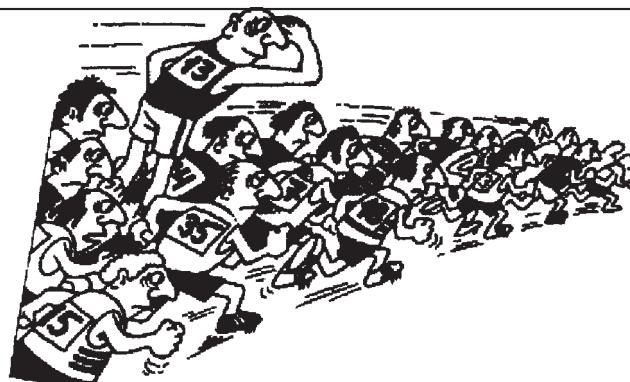
6 жовтня в Лісопарку обласного центру відбувся легкоатлетичний крос серед ВНЗ Вінниці. Чоловіки бігли 2000 м, жінки – 1000 м.

Збірна ВНТУ виборола друге місце, поступившись «профі» - студентам Інституту фізичної культури і спорту ВДПУ. Прекрасно виступила наша чоловіча команда – отримала найбільшу кількість очок. На жаль, хлопців дещо підвели дівчата – їх результат потягнув загальнокомандний вниз.

Переможцями серед чоловіків стали:

I місце – **Євген Дербенев**, 5.37,4 (група 1ТГ-01, ІнБТЕГП);

II місце – **Руслан Похилюк**, 5.42,0 (1БМ-02, ІнБТЕГП).

«Імпульс» — щомісячник

Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, кімн. 114, тел. 44-05-32

Комп'ютерна верстка — Криклива Т. С.
Кушир О. О.

Підписано до друку 19.10.04. Формат 29,7 42 1/2.
Наклад 625 прим. Зам. № 2004-163

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93, головний корпус, 1-й поверх, тел. 44-01-59